

ກົງກະທຽວ
ຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃນງານປະມາດຫະເລ

ພ.ສ. ២៥៥៧

ອາສີຍໍານາຈຕາມຄວາມໃນມາຕຣາ ៦ ວຣຄໍານິ້ງ ແລະມາຕຣາ ២២ ແຫ່ງພຣະຣາຊບັນຍຸຕີ
ຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ພ.ສ. ២៥៥១ ຮັ້ງມັນຕີວ່າການກະທຽວແຮງງານອອກກົງກະທຽວໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ຂໍ້ ១ ໄທ້ກາລີກກົງກະທຽວ ຂັບທີ ១០ (ພ.ສ. ២៥៥១) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຣາຊບັນຍຸຕີ
ຄຸ້ມຄອງແຮງງານ ພ.ສ. ២៥៥១

ຂໍ້ ២ ໃນກົງກະທຽວນີ້

“ງານປະມາດຫະເລ” ໝາຍຄວາມວ່າ ຝາກຫີ່ກະທຽວທຳອິນໄດ້ທີ່ເກີ່ວຂ້ອງກັບການທຳປະມາດໃນຫະເລ
ໂດຍໃໝ່ເຮືອປະມາດຫີ່ເຮືອອິນທີ່ເກີ່ວຂ້ອງກັບການປະມາດ

“ເຮືອປະມາດ” ໝາຍຄວາມວ່າ ເຮືອທີ່ໃໝ່ສໍາຮັບງານປະມາດຫະເລ

“ນາຍຈ້າງ” ໝາຍຄວາມວ່າ ນາຍຈ້າງຕາມກົງໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງແຮງງານແລະໃຫ້ໝາຍຄວາມຮວມດືງ
ເຈົ້າຂອງເຮືອປະມາດຈຶ່ງໃໝ່ຫີ່ກະທຽວມີໃຫ້ບຸຄຄລອື່ນໃໝ່ເຮືອປະມາດນັ້ນທຳງານປະມາດຫະເລເພື່ອແບ່ງປັນພລປະໂຍໜ໌ກັນ
ແຕ່ມີໃຫ້ໝາຍຄວາມຮວມດືງເຈົ້າຂອງເຮືອປະມາດຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຂົ້າເຮືອປະມາດເພື່ອປະກອບກິຈກາງານປະມາດຫະເລ
ໂດຍຕົນເອງໄມ້ມີສ່ວນເກີ່ວຂ້ອງດ້ວຍ

“ຄ່າຈ້າງ” ໝາຍຄວາມວ່າ ຄ່າຈ້າງຕາມກົງໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງແຮງງານແລະໃຫ້ໝາຍຄວາມຮວມດືງ
ເຈິນສ່ວນແບ່ງທີ່ນາຍຈ້າງທົກລົງຈ່າຍໃຫ້ແກ່ລູກຈ້າງຕາມມູລຄ່າສັຕິວິນ້າທີ່ຈັບໄດ້

ຂໍ້ ៣ ການຄຸ້ມຄອງແຮງງານໃນງານປະມາດຫະເລໃຫ້ເປັນໄປຕາມທີ່ກຳຫັດໄວ້ໃນກົງກະທຽວນີ້
ເວັ້ນແຕ່ການຄຸ້ມຄອງແຮງງານຕາມບັນຍຸຕີ່ມາດວັດ ១ ບທທ້ວ່າໄປ ມາຕຣາ ៧ ມາຕຣາ ៩ ມາຕຣາ ៩
ມາຕຣາ ១០ ມາຕຣາ ១១ ມາຕຣາ ១១/១ ມາຕຣາ ១២ ມາຕຣາ ១៣ ມາຕຣາ ១៤ ມາຕຣາ ១៤/១
ມາຕຣາ ១៥ ມາຕຣາ ១៦ ມາຕຣາ ១៧ ມາຕຣາ ១៨ ມາຕຣາ ១៩ ມາຕຣາ ១៩ ມາຕຣາ ២០ ແລະມາຕຣາ ២១
ມາດວັດ ៥ ຄ່າຈ້າງ ຄ່າລ່ວງເວລາ ຄ່າທຳການໃນວັນຫຼຸດແລະຄ່າລ່ວງເວລາໃນວັນຫຼຸດ ມາຕຣາ ៣៦

และมาตรา ๗๗ หมวด ๖ คณะกรรมการค่าจ้าง มาตรา ๘๙ และมาตรา ๙๐ หมวด ๑๒ การยื่นคำร้องและการพิจารณาคำร้อง มาตรา ๑๒๓ มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๔/๑ และมาตรา ๑๒๕ หมวด ๓ กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา ๑๓๖ และมาตรา ๑๓๗ หมวด ๑๔ พนักงานตรวจแรงงาน มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๑๔๐ มาตรา ๑๔๑ และมาตรา ๑๓๗ หมวด ๑๕ การส่งหนังสือ มาตรา ๑๔๓ ให้นายจ้างและลูกจ้างปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

ข้อ ๔ ห้ามนายจ้างจ้างลูกจ้างที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีทำงานในเรือนรมง

ข้อ ๕ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักไม่น้อยกว่าสิบชั่วโมงในระยะเวลาการทำงานยี่สิบสี่ชั่วโมง และไม่น้อยกว่าเจ็ดสิบเจ็ดชั่วโมง ในระยะเวลาการทำงานเจ็ดวันและจัดทำหลักฐานเวลาพักไว้ เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ

ในการนี้ฉุกเฉินหรือจำเป็น นายจ้างอาจให้ลูกจ้างทำงานในเวลาพักได้โดยต้องจัดให้มีเวลาพักชดเชยโดยเร็ว และให้จัดทำหลักฐานเวลาพักไว้

ข้อ ๖ ให้นายจ้างจัดทำสัญญาจ้างเป็นหนังสือที่มีข้อความถูกต้องตรงกันจำนวนสองฉบับ โดยมอบให้ลูกจ้างเก็บไว้หนึ่งฉบับ เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ

สัญญาจ้างตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้นายจ้างนำลูกจ้างไปรายงานตัวต่อพนักงานตรวจแรงงานปีละหนึ่งครั้ง นับแต่วันทำสัญญาจ้างตามวาระหนึ่ง

ข้อ ๗ ในกรณีที่นายจ้างมีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ให้นายจ้างจัดทำทะเบียนลูกจ้าง เป็นภาษาไทยและเก็บไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้างและลูกจ้าง เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ และให้ส่งสำเนาทะเบียนลูกจ้างให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีมอบหมายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มจ้างลูกจ้างเข้าทำงาน

ทะเบียนลูกจ้างตามวาระหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้นายจ้างเก็บรักษาทะเบียนลูกจ้างไว้ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันสิ้นสุดการจ้างลูกจ้างแต่ละราย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงรายการในทะเบียนลูกจ้าง ให้นายจ้างแก้ไขเพิ่มเติมทะเบียนลูกจ้าง ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง และแจ้งการเปลี่ยนแปลงให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีมอบหมายทราบทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๘ นอกจากการดำเนินการตามข้อ ๗ แล้ว ให้นายจ้างจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้าง และค่าทำงานในวันหยุดเป็นภาษาไทยและเก็บไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้างและลูกจ้าง เพื่อให้พนักงานตรวจแรงงานตรวจสอบ และอย่างน้อยต้องมีรายการตั้งต่อไปนี้

(๑) ชื่อตัวและชื่อสกุล

(๒) ตำแหน่งหน้าที่ในงานประมงทะเล

(๓) อัตราและจำนวนค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้าง

เมื่อมีการจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้าง ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างลงลายมือชื่อในเอกสารตามวรรคหนึ่ง
ไว้เป็นหลักฐาน

ในกรณีที่นายจ้างจ่ายค่าจ้างหรือค่าทำงานในวันหยุดให้แก่ลูกจ้าง โดยการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝาก
ในธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงินอื่น ให้ถือว่าหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของลูกจ้าง
เป็นเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายเงินดังกล่าว

ให้นายจ้างเก็บรักษาเอกสารตามวรรคหนึ่งไว้ไม่น้อยกว่าสองปีนับแต่วันจ่ายเงิน

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีการยื่นคำร้องว่านายจ้างไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแรงงานหรือมีข้อพิพาท
ตามกฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน หรือเมื่อมีการฟ้องร้องคดี ให้นายจ้างเก็บรักษาทะเบียนลูกจ้าง
และเอกสารเกี่ยวกับการจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดไว้จนกว่าจะมีคำสั่งหรือคำพิพากษาถึงที่สุด
เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดให้ถูกต้องและตามกำหนดเวลา
ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่มีการคำนวนค่าจ้างเป็นรายเดือน รายวัน รายชั่วโมงหรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่น
ที่ไม่เกินหนึ่งเดือน ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง เว้นแต่จะมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่นที่เป็น^๔
ประโยชน์แก่ลูกจ้าง

(๒) เงินส่วนแบ่งที่นายจ้างตกลงจ่ายให้แก่ลูกจ้างตามมูลค่าของสัตว์น้ำที่จับได้ให้จ่าย
ตามกำหนดเวลาที่ตกลงกัน แต่ต้องไม่เกินสามเดือนต่อหนึ่งครั้ง

(๓) ค่าทำงานในวันหยุด ให้จ่ายเดือนหนึ่งไม่น้อยกว่าหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุด ให้นายจ้างจ่ายดอกเบี้ย^๕
แก่ลูกจ้างในระหว่างผิดนัดร้อยละสิบห้าต่อปี

ในกรณีที่นายจ้างจงใจผิดนัดไม่จ่ายเงินตามวรรคหนึ่งโดยปราศจากเหตุผลอันสมควรเมื่อพ้น
กำหนดเวลาเจ็ดวันนับแต่วันที่ถึงกำหนดจ่าย ให้นายจ้างจ่ายเงินเพิ่มให้แก่ลูกจ้างร้อยละสิบห้าของเงิน
ที่ค้างจ่ายทุกระยะเวลาเจ็ดวัน

ถ้านายจ้างพร้อมที่จะชำระเงินตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง และได้นำเงินนั้นไปมอบไว้แก่
พนักงานตรวจสอบแห่งท้องที่ที่ทำสัญญาจ้างหรือที่นายจ้างมีภูมิลำเนาเพื่อจ่ายให้แก่ลูกจ้าง การจ่ายดอกเบี้ย^๕
หรือเงินเพิ่มสำหรับเงินจำนวนดังกล่าวให้เป็นอันระจับตั้งแต่วันที่นายจ้างนำเงินนั้นไปมอบไว้

ข้อ ๑๒ ให้นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำปีในปีหนึ่งไม่น้อยกว่าสามสิบวัน ทั้งนี้ให้นายจ้างเป็นผู้กำหนดล่วงหน้าหรือกำหนดตามที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน โดยให้ลูกจ้างได้รับค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ เว้นแต่ในกรณีที่นายจ้างตกลงจ่ายค่าจ้างในอัตราที่สูงกว่าก็ให้เป็นไปตามข้อตกลงนั้น

ถ้านายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดประจำปีตามวรรคหนึ่ง ให้นายจ้างจ่ายค่าทำงานในวันหยุดแก่ลูกจ้างเพิ่มขึ้นอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งเท่าของค่าจ้างตามวรรคหนึ่ง

ข้อ ๑๓ ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง และให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในวันลาป่วยเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา แต่ปีหนึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันทำงาน

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่ลูกจ้างตกลงค้างอยู่ในต่างประเทศเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง ให้นายจ้างจ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของอัตราค่าจ้างขั้นต่ำตลอดเวลาที่ลูกจ้างตกลงค้างอยู่ในต่างประเทศ เว้นแต่ในกรณีที่นายจ้างตกลงจ่ายค่าจ้างในอัตราที่สูงกว่า ก็ให้ใช้อัตราค่าจ้างตามข้อตกลงนั้นเป็นฐานในการคำนวณ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับ ถ้านายจ้างได้แจ้งเป็นหนังสือต่อหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างต้องไปตกค้างอยู่ในต่างประเทศ โดยนายจ้างแสดงเจตนานำลูกจ้างทั้งหมดกลับสถานที่ที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงาน และออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับ

ข้อ ๑๕ ให้นายจ้างดำเนินการหรือออกค่าใช้จ่ายในการส่งลูกจ้างกลับสถานที่ที่นายจ้างรับลูกจ้างเข้าทำงาน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เรืออับปางหรือไม่อ่าจใช้การได้โดยสิ้นเชิง

(๒) ลูกจ้างประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือเสียชีวิต เนื่องจากการทำงาน

(๓) นายจ้างบอกเลิกสัญญาจ้างก่อนครบกำหนดอายุสัญญา หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างโดยลูกจ้างไม่ยินยอม

(๔) สัญญาจ้างครบกำหนดในระหว่างเวลาที่ลูกจ้างทำงานอยู่ในที่อื่นอันมิใช่สถานที่ทำสัญญาจ้าง

ในกรณีที่นายจ้างไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง และหน่วยงานราชการได้ดำเนินการส่งลูกจ้างกลับให้หน่วยงานราชการนั้นมีสิทธิไม่เบี้ยสำหรับเงินที่ได้จ่ายไปแล้วนั้นคืนจากนายจ้าง

ข้อ ๑๖ ให้นายจ้างจัดให้มีอาหารและน้ำดื่มที่สะอาดถูกสุขลักษณะ ห้องส้วม เวชภัณฑ์ และยาเพื่อใช้ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ในจำนวนที่เพียงพอ เพื่อให้เหมาะสมกับการทำงานและระยะเวลา การใช้ชีวิตบนเรือ

ข้อ ๑๗ ให้นายจ้างให้ความรู้แก่ลูกจ้างเกี่ยวกับสภาพการทำงาน การใช้เครื่องมือ สุขภาพอนามัย สภาพความเป็นอยู่บนเรือ และอุปกรณ์ความปลอดภัยบนเรือ ก่อนการทำงาน

ให้ไว ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ผลเอก สรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

ໜໍາຍເຫຼື່ອ :- ເຫດຸລໃນການປະກາສີໃຫ້ກົງກະທຽບບັນດາ ສືບຕີ ໂດຍທີ່ກົງກະທຽບ ບັນດາທີ່ ១០ (ພ.ສ. ២៥៥១) ອອກຕາມຄວາມໃນພຣະຮາຊບັນດາຕີ້ມຄຣອງແຮງງານ ພ.ສ. ២៥៥១ ໄດ້ກຳທັນດຍເວັນມີໃຫ້ບັນດັບກັບງານປະມານທະເລ ທີ່ມີລູກຈ້າງນ້ອຍກວ່າຍື່ສົບຄນ ແລະມີໃຫ້ບັນດັບກັບເຮືອປະມານທີ່ດຳເນີນການປະຈ້າຍໜ້ອກຮາຊອານາຈັກຕິດຕ່ອກນ ຕັ້ງແຕ່ຫົ່ວ່າມີບັນດາໄປ ເປັນເຫຼື່ອໃຫ້ລູກຈ້າງບັນດາສ່ວນໃນການປະມານທະເລໄນ໊ໄດ້ຮັບການຕຸ້ມຄຣອງຕາມກົງໝາຍຕຸ້ມຄຣອງແຮງງານ ຈຶ່ງສົມຄວນປັບປຸງກົງກະທຽບດັ່ງກ່າວ ເພື່ອເປັນການຕຸ້ມຄຣອງແຮງງານໃນການປະມານທະເລແລະແກ້ໄຂປົງຫາ ກາຮຄ້າມນຸ່ມຍົດ້ານແຮງງານຊື່ເປັນໂຍບາຍສຳຄັນແລະເຮັ່ງດ່ວນຂອງຮູ້ບາລໄດ້ອ່າງທ່ວ່າງ ຈຶ່ງຈໍາເປັນຕ້ອງອອກ ກົງກະທຽບນີ້